

Sygn. akt II K 829/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Nalepa

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Kotala

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 roku na posiedzeniu sprawy

P. K. (1)

s. D. i H. z domu S.

ur. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 07 listopada 2016 roku około godz. 21:30 w P. (...), woj. (...) przy ul. (...) dokonał zniszczenia mienia w postaci samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...) poprzez uszkodzenie klapy bagażnika oraz wybite szyby w tej klapie powodując straty w wysokości 700 zł na szkodę D. G. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w przeciagu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc skazanym za podobne przestępstwo umyślne wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) sygn. akt VII K 75/10,

tj. o czyn z art. 288§1 kk w zw.z art. 64§1 kk

2. W okresie od dnia 01 sierpnia 2016 roku do dnia 07 listopada 2016 roku w P. (...), woj. (...), kierował groźby popełnienia przestępstwa na szkodę D. G. co wzbudziło w nim uzasadnioną obawę, iż groźby te zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190§1 kk

3. W okresie od dnia 01 lipca 2016 roku do dnia 07 listopada 2016 roku w P. (...), woj. (...), uporczywie nękał S. P. za pomocą połączeń telefonicznych oraz przesyłanych wiadomości tekstowych sms oraz messenger, które to wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszyły jej prywatność,

tj. o czyn z art. 190a§1 kk

orzeka:

1. oskarżonego P. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 288 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego P. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 190 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

3. oskarżonego P. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 3 aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 190a § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 85 § 1 - 2 kk, art. 85 a kk, art. 86 § 1 kk orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
5. na podstawie art. 46 § 1 kk w związku ze skazaniem za czyn przypisany mu w punkcie 1 wyroku zasądza od oskarżonego P. K. (1) na rzecz pokrzywdzonego D. G. kwotę 700 (siedmuset) złotych tytułem naprawienia szkody;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz wymierza mu opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

WYJAŚNIENIE PODSTAWY PRAWNEJ WYROKU

sporządzone na podstawie art. 424 § 3 kpk

Kwalifikacja prawna przypisanego czynu:

1. oskarżony P. K. (1) w dniu 7 listopada 2016 roku około godz. 21:30 w P. (...) przy ul. (...) uderzając grabiami w samochód marki P. (...) o nr rej. (...) uszkodził: klapę bagażnika oraz szybę w tej klapie dokonując jej zniszczenia powodując straty w wysokości 700 zł na szkodę jego właściciela D. G.. Zarzucanego mu czynu dopuścił się w przeciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc skazanym za podobne przestępstwo umyślne (skierowane przeciwko mieniu z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk) wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) sygn. akt VII K 75/10. Karę tą oskarżony odbywał od 19 stycznia 2011 r. do 19 stycznia 2012 r. Tak postępując wyczerpał dyspozycję art. 288 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk.
2. oskarżony P. K. (1) w okresie od dnia 1 sierpnia 2016 roku do dnia 7 listopada 2016 roku w P. (...), kierował groźby popełnienia przestępstwa na szkodę D. G. co wzbudziło w nim uzasadnioną obawę, iż groźby te zostaną spełnione. Tak postępując wyczerpał dyspozycję art. 190 § 1 kk.
3. oskarżony P. K. (1) w okresie od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 7 listopada 2016 roku w P. (...), uprzedmiotowił S. P. za pomocą połączeń telefonicznych oraz przesyłanych wiadomości tekstowych sms oraz messenger, które to wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszyły jej prywatność. Tak postępując wyczerpał dyspozycję art. 190 a § 1 kk.

Kara

Wymierzając karę pozbawienia wolności sąd zaakceptował porozumienie oskarżonego i prokuratora w tym zakresie, oparte na propozycji samego oskarżonego (k. 77).

Na niekorzyść oskarżonego sąd wziął:

- uprzednią karalność (która miała szczególne znaczenie obciążające w przypadku czynu z art. 288 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk będącego przestępstwem podobnym do poprzednio popełnionego);
- działanie pod wpływem alkoholu;
- niebezpieczny sposób działania (czyn z punktu 1);

Na korzyść uwzględniono oskarżonemu, przyznanie się do sprawstwa, współpracę z organami ścigania, wyrażenie skruchy, zaprzestanie nękania i grożenia po wszczęciu postępowania.

Dlatego też uznano, iż kary zaproponowane przez oskarżyciela we wniosku: 6 miesięcy pozbawienia za czyn 1, 2 miesiące pozbawienia wolności za czyn 2, 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn 3 są adekwatne do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości każdego z przestępstw.

Podstawą orzeczenia kary łącznej był przepis art. 85 § 1-2 kk i art. 85 a kk, albowiem zostały spełnione pozytywne przesłanki do połączenia jednorodzących kar.

Podstawą wymiaru kary łącznej był przepis art. 86 § 1 kk. Ukształtowano ją na zasadzie pochłaniania mając na względzie ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy między wszystkimi przypisanymi skazanemu czynami oraz popełnienie ich w nakładających się na siebie okresach czasu. Powodem naruszenia przez oskarżonego porządku prawnego było za każdym razem niepokodzenie się z rozstaniem z pokrzywdzoną i związaniem przez nią z pokrzywdzonym, co stanowiło spoiwo łączące wszystkie przestępstwa przesądzające o bardzo silnym związku merytorycznym między nimi.

Choć prokurator o to nie wnosił we wniosku o wydanie wyroku, sąd informacyjnie podaje, iż nie było możliwym warunkowe zawieszenie wykonania wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności. Z warunkowego zawieszenia od 1 lipca 2015 r. mogą skorzystać tylko ci sprawcy, którzy nie byli wcześniej karani na karę pozbawienia wolności (art. 69 § 1 kk). P. K., jak napisano wcześniej, był uprzednio karany na karę pozbawienia wolności, co wykluczało zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa probacji.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono środek kompensacyjny na rzecz pokrzywdzonego D. G. w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 288 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk zobowiązując oskarżonego do wyrównania w pieniądzu wysokości wyrządzonej szkody, która obejmowała koszty samej szyby, wymiany szyby i naprawy powłoki lakierniczej pokrywy bagażnika. Podstawę cywilistyczną orzeczenia środka kompensacyjnego stanowił przepis art. 415 kc zobowiązujący sprawcę czynu zabronionego a takim jest zachowanie powodujące zniszczenie szyby i uszkodzenie powłoki lakierniczej do naprawienia szkody nim wyrządzonej.

Na podstawie art. 627 kpk, biorąc pod uwagę „umowę oskarżonego z prokuratorem w tym zakresie” obciążono go obowiązkiem zwrotu wydatków na rzecz Skarbu Państwa oraz opłatą, którą wymierzono na podstawie art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm).